

Ο νόμος για το ασφαλιστικό που ψήφισε πριν λίγους μήνες η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μπήκε σε εφαρμογή από 1/1/2017. Ο νόμος οδηγεί σε μεγάλες επιβαρύνσεις εκατοντάδες χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους και εργαζόμενους με μπλοκάκι με βάση το νέο τρόπο υπολογισμού των εισφορών. Συγκεκριμένα θεσπίζεται η μηνιαία καταβολή αναλογικών εισφορών, επί του φορολογητέου εισοδήματος (για τους πρώτους μήνες θα αφορά στο οικονομικό έτος 2015 και στην συνέχεια το 2016). Τα ποσοστά για την κύρια σύνταξη είναι 20%, για την υγεία 6,9%, ενώ για όσους έχουν επικουρικό και εφάπαξ είναι αντίστοιχα 4% και 7%. Το σύνολο για όλους αυτούς τους κλάδους είναι 37,9%. Βέβαια, η κυβερνητική προπαγάνδα κάνει λόγο για εισφορές στο 20%. Μαζί με τους φόρους που ξεκινάνε από το 23%, οι συνολικές υποχρεώσεις διαμορφώνονται στα 2/3 του εισοδήματος και καθιστούν αδύνατη την παραμονή στο επάγγελμα για χιλιάδες αυτοαπασχολούμενους.

Ακόμα και για τους ανέργους προβλέπεται κατώτερο μηνιαίο εισόδημα επί του οποίου θα υπολογίζονται εισφορές τα 586 ευρώ ακόμη και για όσους έχουν ζημιές ή μηδενικό εισόδημα ή δεν υποβάλλουν καν φορολογική δήλωση. Για παράδειγμα, ένας άνεργος μηχανικός καλείται να πληρώσει 2.665 ευρώ ετησίως προκειμένου να έχει υγειονομική κάλυψη.

Οι αντεργατικές ρυθμίσεις προβλέπουν δήθεν «εκπτώσεις» τα πρώτα πέντε χρόνια από την υπαγωγή στην ασφάλιση, που είναι κοροϊδία καθώς αποτελούν οφειλές, οι οποίες πρέπει να αποδοθούν μετά την συμπλήρωση 15 ετών ασφάλισης.

Παράλληλα, η επικοινωνιακή προπαγάνδα της κυβέρνησης προσπαθεί κρύψει τι συμβαίνει με τους εργαζόμενους με εξαρτημένη σχέση εργασίας που αμείβονται με μπλοκάκι σε έως δύο εργοδότες, μέσω ατομικών συμβάσεων με απαράδεκτους όρους. Πρόκειται για καλυμμένη μορφή εξαρτημένης εργασίας (σταθερός μηνιαίος μισθός, ωράριο, έλεγχος από τον εργοδότη) που κυριαρχεί σε μια σειρά από κλάδους όπως στους μηχανικούς και τεχνικούς, παίρνει μαζικές διαστάσεις στους δικηγόρους, στους λογιστές, στην ιδιωτική υγεία και στερεί από τους εργαζόμενους στοιχειώδη εργασιακά δικαιώματα.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ «καλεί» τους εργοδότες να «δηλώσουν» τους εργαζόμενους που απασχολούν με μπλοκάκι ώστε να πληρώνουν τις εργοδοτικές εισφορές και κάνει πως δεν βλέπει ότι η εργοδοσία θέλει να καταστρατηγήσει αυτή τη ρύθμιση και να εξακολουθήσει να φορτώνει το κόστος της ασφάλισης στους αμειβόμενους με μπλοκάκι. Ήδη στους χώρους δουλειάς η εργοδοσία σκαρφίζεται ένα σωρό τρόπους προκειμένου να γλιτώσει από τις υποχρεώσεις της. Σε κάποιες τεχνικές εταιρείες ανακοινώθηκαν ήδη μειώσεις μισθών. Παράλληλα η μαύρη -και χωρίς δικαιώματα- εργασία θα εκτιναχτεί στα ύψη.

Με τον τρόπο αυτό η κυβέρνηση ουσιαστικά επιδιώκει να νομιμοποιήσει το «μπλοκάκι» ως μία βασική μορφή της εξαρτημένης εργασίας, αντί να θεσμοθετήσει την αντικατάστασή του από κανονικές προσλήψεις με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Εξάλλου σύμφωνα με τις «βέλτιστες πρακτικές» της ΕΕ που αποτελούν βασικό οδηγό της κυβέρνησης στην «διαπραγμάτευση» για τα εργασιακά, πρέπει να επεκταθούν οι ατομικές συμβάσεις με μπλοκάκι σε όλο και περισσότερους κλάδους. Συνδέεται με τη διαρκή-διά βίου εργασιακή περιπλάνηση που έχει ανάγκη το κεφάλαιο για την ανάταξη

των κερδών του.

Σε ό,τι αφορά το σκέλος των συντάξεων στην περίπτωση των ασφαλισμένων του ΤΣΜΕΔΕ, του ΕΤΑΑ και του ΟΑΕΕ οι μειώσεις των συντάξεων κυμαίνονται από 30 έως 50%. Σε συνθήκες ανεργίας, υποαπασχόλησης και «ευελιξίας» οι συντάξεις θα είναι μηδαμινές.

Παράλληλα, ανοίγει ο δρόμος για την ιδιωτική ασφάλιση και επαγγελματικά ταμεία σε κλάδους που μέχρι τώρα δεν υπήρχαν, όπως για παράδειγμα στους μηχανικούς. Στον κλάδο αυτό, η ίδρυση του ΤΜΕΔΕ, δεν εγγυάται τίποτα για τα δικαιώματα των εργαζόμενων και άνεργων μηχανικών. Ο στόχος είναι να εξασφαλίζει την εγγυοδοσία και την πρόσβαση του εργολαβικού κεφαλαίου στον εύκολο και φτηνό δανεισμό και στην Τράπεζα Αττικής.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, το ερώτημα που προκύπτει είναι ποια θα είναι η απάντηση του κόσμου της εργασίας απέναντι σε αυτή τη νέα επιδείνωση της θέσης του. Απαιτείται συλλογική οργάνωση σε όλους τους χώρους δουλειάς, αλλά και συνολική αντιπαράθεση με το κεφάλαιο, την κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το αίτημα για κανονικές προσλήψεις στους απασχολούμενους με δελτίο παροχής υπηρεσιών, για κατάργηση των ατομικών συμφωνητικών και υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας (ΣΣΕ), με αυξήσεις στους μισθούς γίνεται πιο επιτακτικό από ποτέ. Το κρίσιμο βέβαια είναι αν μπορεί να αναπτυχθεί ένα κίνημα που θα διεκδικήσει από το κράτος και την εργοδοσία όχι μόνο μέτρα ελάφρυνσης των βαρών των ασφαλισμένων, όπως για παράδειγμα διαγραφή των χρεών των ανέργων, ριζική μείωση εισφορών, κατάργηση του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ) αλλά και μια δημόσια, καθολική και υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση και δωρεάν πρόσβαση όλων σε υψηλού επιπέδου δημόσιο σύστημα υγείας.

Ο Δημήτρης Τζαμουράνης είναι πρόεδρος του Σωματίου Μισθωτών Τεχνικών

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΠΡΙΝ στις 15/01/2017